

شماره: ۳-۴/۳۱۵۴۷

تاریخ: ۱۳۹۸/۰۳/۲۲

پست:

دبیرخانه شورای نگهبان
شماره ثبت: ۹۸/۱-۱۰۳۸۳
تاریخ ثبت: ۱۳۹۸/۳/۲۵
ساعت ورود: ۱۳۹۸/۳/۲۵

حضرت آیت الله احمد جنتی

دبیر محترم شورای نگهبان

در اجرای اصل نود و چهارم (۹۴) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران لایحه موافقتنامه همکاری و کمک متقابل اداری در موضوعات گمرکی بین گمرک جمهوری اسلامی ایران و اداره کل گمرک جمهوری سوسیالیستی ویتنام که به مجلس شورای اسلامی تقدیم شده بود و در جلسه علنی روز دوشنبه مورخ ۱۳۹۸/۳/۲۰ مجلس با اصلاحاتی به تصویب رسیده است، به پیوست ارسال می شود.

علی لاریجانی

**لایحه موافقتنامه همکاری و کمک متقابل اداری در موضوعات گمرکی بین
گمرک جمهوری اسلامی ایران و اداره کل گمرک جمهوری سوسیالیستی ویتنام**

ماده واحد - موافقتنامه همکاری و کمک متقابل اداری در موضوعات
گمرکی بین گمرک جمهوری اسلامی ایران و اداره کل گمرک جمهوری
سوسیالیستی ویتنام مشتمل بر یک مقدمه و بیست و یک ماده به شرح پیوست
تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می شود.

تبصره - در اجرای این موافقتنامه رعایت اصول هفتاد و هفتم (۷۷)، هشتاد
و یکم (۸۱)، یکصد و بیست و پنج (۱۲۵) و یکصد و سی و نهم (۱۳۹) قانون
اساسی جمهوری اسلامی ایران الزامی است.

بسم الله الرحمن الرحيم

موافقتنامه همکاری و کمک متقابل اداری در موضوعات گمرکی بین گمرک جمهوری اسلامی ایران و اداره کل گمرک جمهوری سوسیالیستی ویتنام

مقدمه

گمرک جمهوری اسلامی ایران و اداره کل گمرک جمهوری سوسیالیستی ویتنام که از این پس «طرفهای متعاقد» نامیده می‌شوند؛ با در نظر گرفتن اهمیت تعیین دقیق حقوقی گمرکی و سایر وجوه لازم‌التأدیه و حصول اطمینان از اعمال و اجرای صحیح ممنوعیت‌ها، محدودیت‌ها و اقدامات کنترلی در زمینه کالاهای خاص توسط گمرکات؛ با در نظر گرفتن اینکه تخلف از قوانین گمرکی برای منافع اقتصادی، تجاری، مالی، اجتماعی، فرهنگی و سلامت آنان زیان‌آور است؛ با تشخیص نیاز به همکاری بین‌المللی در زمینه موضوعات مربوط به اعمال و اجرای قوانین گمرکی؛ با در نظر گرفتن افزایش نگرانی جهانی برای امنیت و تسهیل زنجیره عرضه تجارت بین‌المللی و بیانیه مورخ خردادماه ۱۳۸۱ هجری شمسی برابر با ژوئن ۲۰۰۲ میلادی شورای همکاری گمرکی؛ با اعتقاد به اینکه اقدام علیه تخلفات گمرکی می‌تواند به واسطه همکاری نزدیک بین طرفهای متعاقد براساس مقررات قانونی صریح، مؤثرتر صورت بگیرد؛ با توجه به توصیه‌نامه کمک متقابل اداری که در تاریخ آذرماه ۱۳۳۲ هجری شمسی (برابر با دسامبر ۱۹۵۳ میلادی) به تصویب سازمان جهانی گمرک رسیده است؛ با توجه به کنوانسیون‌های بین‌المللی حاوی ممنوعیت، محدودیت و اقدامات ویژه جهت اعمال کنترل نسبت به کالای خاص؛ در موارد زیر توافق کرده‌اند:

فصل ۱- تعاریف

ماده ۱- از لحاظ این موافقتنامه:

الف- «گمرک» به معنی زیر خواهد بود:

برای دولت جمهوری اسلامی ایران، گمرک ایران

برای طرف ویتنامی، اداره کل گمرک ویتنام

ب- «قوانین گمرکی» یعنی کلیه قوانین و مقررات قابل اعمال و یا اجراء توسط گمرکات طرفهای متعاقد راجع به واردات، صادرات، تراباری (انتقال کالا به وسیله حمل دیگر)، گذر (ترانزیت)، انبارداری، جابه جایی کالا از جمله مقررات قانونی و اداری مربوط به اقدامات بازدارنده، محدودکننده و کنترلی؛

پ- «تخلف گمرکی» یعنی هرگونه نقض یا مبادرت به نقض قوانین گمرکی؛

ت- «اطلاعات» یعنی هرگونه داده، اعم از پردازش یا تجزیه و تحلیل شده یا نشده و اسناد، گزارشها و سایر مکاتبات به هر شکل از جمله الکترونیکی یا نسخه‌های گواهی شده یا مصدق آنها؛

ث- «مأمور» یعنی هر مأمور گمرک یا مأمور سایر نهادهای دولتی که توسط هریک از گمرکات تعیین شده است؛

ج- «شخص» به معنی شخص حقیقی یا حقوقی است مگر اینکه سیاق عبارت به نحو دیگری اقتضاء نماید؛

چ- «داده‌های شخصی» یعنی هرگونه داده راجع به یک شخص حقیقی شناخته شده یا قابل شناسائی؛

ح- «گمرک درخواست‌شونده» به معنی گمرکی خواهد بود که از آن درخواست کمک شده است؛

خ- «گمرک درخواست‌کننده» به معنی گمرکی خواهد بود که درخواست کمک می‌کند؛

د- «طرف درخواست‌شونده» یعنی طرف متعاهدی که از گمرک آن، درخواست ارائه کمک شده است؛

ذ- «طرف درخواست‌کننده» یعنی طرف متعاهدی که گمرک آن درخواست کمک نموده است.

فصل ۲- دامنه شمول موافقتنامه

ماده ۲-

- ۱- طرفهای متعاقد از طریق گمرکات خود در جهت اجرای صحیح قوانین گمرکی و جلوگیری، تحقیق و حقیقت یابی و مبارزه با تخلفات گمرکی، طبق شرایط مندرج در این موافقتنامه، کمکهای اداری لازم را به یکدیگر ارائه خواهند نمود.
- ۲- هریک از طرفهای متعاقد باید کلیه کمکهای براساس این موافقتنامه را طبق قوانین و مقررات ملی خود و در محدوده صلاحیت و منابع در دسترس گمرک خود انجام دهد.
- ۳- این موافقتنامه کمک متقابل اداری بین طرفهای متعاقد را دربرمی گیرد و تأثیری بر موافقتنامه های معاضدت قضائی متقابل بین آنها ندارد.
- ۴- مفاد این موافقتنامه برای هیچ شخصی حق ممانعت از اجرای درخواست کمک را ایجاد نخواهد کرد.
- ۵- موافقتنامه یا هرگونه اقدام اتخاذشده مربوط به آن، بر حقوق و تعهدات طرفها به موجب هر موافقتنامه یا کنوانسیون بین المللی موجود که آنها، طرفهای متعاقد آن نیز هستند تأثیر نخواهد گذاشت.

فصل ۳- دامنه مشمول کمک

ماده ۳- اطلاعات لازم جهت اعمال و اجرای قوانین گمرکی

- ۱- گمرکات بنا به درخواست یا به ابتکار خود اطلاعاتی را که به حصول اطمینان از اجرای صحیح قوانین گمرکی و جلوگیری، تحقیق و حقیقت یابی و مبارزه با تخلفات گمرکی کمک می کند به یکدیگر ارائه خواهند نمود. این اطلاعات می تواند شامل موارد زیر باشد:
 - الف- شیوه های جدید اجرای قوانین گمرکی (در مورد مبارزه یا تخلفات گمرکی) که اثربخشی آنها به اثبات رسیده باشد؛
 - ب- روندها، شیوه ها و ابزارهای جدید ارتکاب تخلفات گمرکی؛
 - پ- کالاهایی که معلوم شده در معرض تخلفات گمرکی قرار دارند، همچنین روشهای حمل و انبارداری به کاررفته در مورد کالاهای یادشده،

ت- اشخاصی که معلوم شده مرتکب تخلفات گمرکی شده‌اند یا مظنون به ارتکاب تخلف گمرکی هستند؛

ث- هر داده دیگری که به گمرکات در کنترل و تسهیل ارزیابی خطر کمک کند.
۲- کمکهایی که به موجب این موافقتنامه ارائه می‌شوند، بنابه درخواست دربرگیرنده ارائه اطلاعاتی جهت حصول اطمینان از تعیین صحیح ارزش گمرکی خواهند بود.

۳- هر یک از گمرکات در اجرای تحقیقات در قلمروی گمرکی خود بنا به درخواست گمرک طرف متعاهد دیگر، از تمام ابزارهای موجود جهت ارائه کمک مورد درخواست استفاده خواهد نمود.

فصل ۴- مساعدت‌های ویژه

ماده ۴- اطلاعات مربوط به تخلفات گمرکی

۱- گمرکات بنا به درخواست یا به ابتکار خود، اطلاعات مربوط به فعالیتهای طراحی شده، جاری یا تکمیل شده را که تخلف گمرکی بوده یا به نظر می‌رسد تخلف گمرکی باشد، در اختیار یکدیگر قرار می‌دهند.

۲- در مواردی که متضمن خسارت اساسی به اقتصاد، بهداشت عمومی، امنیت عمومی یا سایر منافع حیاتی یک طرف متعاهد باشد، گمرک طرف متعاهد دیگر، در مواردی که امکان‌پذیر باشد، چنین اطلاعاتی را بنا به ابتکار خود بدون تأخیر ارائه خواهد کرد.

ماده ۵- انواع خاص اطلاعات

۱- گمرک درخواست‌شونده، بنا به درخواست اطلاعات زیر را در اختیار گمرک درخواست‌کننده قرار خواهد داد:

الف- آیا کالای وارد شده به قلمرو طرف متعاهد درخواست‌کننده به صورت قانونی از قلمرو طرف متعاهد درخواست‌شونده صادر شده است؛

ب- آیا کالای صادر شده از قلمرو طرف متعاهد درخواست‌کننده به طور قانونی به قلمرو گمرکی طرف متعاهد درخواست‌شونده وارد شده است و رویه گمرکی - در صورت وجود- که کالا به موجب آن وارد شده است.

۲- گمرک درخواست‌شونده، بنا به درخواست در مواقعی که گمرک درخواست‌کننده بنا به دلایلی به اطلاعات ارائه‌شده توسط شخص ذی‌ربط در زمینه موضوع گمرکی مشکوک باشد اطلاعات مرتبط را در اختیار گمرک اخیر قرار خواهد داد.

ماده ۶- ابلاغ

گمرک درخواست‌شونده بنا به درخواست و با رعایت قوانین و مقررات ملی خود، شخص مقیم یا مستقر در قلمرو طرف متعاقد درخواست‌شونده را از اطلاعاتی‌ها و تصمیم‌های اداری پیرامون شخص مذکور از سوی گمرک درخواست‌کننده در زمینه اجرای قوانین گمرکی مطلع خواهد کرد.

ماده ۷- نظارت و اطلاعات

گمرک درخواست‌شونده بنا به درخواست بر موارد زیر نظارت خواهد داشت و یا درخصوص آنها اطلاعاتی را فراهم خواهد نمود:

الف- کالای در حال حمل یا در انبار که معلوم شده جهت ارتکاب تخلف گمرکی در قلمرو طرف متعاقد درخواست‌کننده مورد استفاده قرار گرفته یا سوءظن استفاده از آنها وجود دارد؛

ب- وسایل حمل و نقلی که معلوم شده جهت ارتکاب تخلف گمرکی در قلمرو طرف متعاقد درخواست‌کننده مورد استفاده قرار گرفته یا سوءظن استفاده از آنها وجود دارد؛

پ- اماکنی که معلوم شده جهت ارتکاب تخلف گمرکی در قلمرو طرف متعاقد درخواست‌کننده مورد استفاده قرار گرفته یا سوءظن استفاده از آنها وجود دارد؛

ت- اشخاصی که معلوم شده در قلمرو طرف متعاقد درخواست‌کننده مرتکب تخلف گمرکی شده یا مظنون به ارتکاب تخلف گمرکی هستند، به‌ویژه کسانی که به قلمرو طرف متعاقد درخواست‌شونده وارد و خارج می‌شوند.

فصل ۵- اطلاعات

ماده ۸-

هرگونه اطلاعاتی که به‌موجب این موافقتنامه مبادله می‌شود، باید با کلیه اطلاعات مربوط برای تفسیر و بهره‌گیری از آن همراه باشد.

فصل ۶- مکاتبه در مورد درخواست‌ها

ماده ۹-

۱- درخواست‌های کمک که به موجب این موافقتنامه به عمل می‌آید، به طور مستقیم برای گمرک طرف متعاقد دیگر ارسال خواهد شد. درخواست کمک به صورت کتبی یا الکترونیکی انجام خواهد شد و با هرگونه اطلاعاتی که جهت اجابت درخواست مفید به نظر می‌رسند همراه خواهند بود. گمرک درخواست‌شونده می‌تواند خواستار تأیید مکتوب درخواست الکترونیکی شود. در مواقعی که شرایط ایجاب می‌کند درخواست‌ها می‌تواند به طور شفاهی صورت گیرد. این قبیل درخواست‌ها باید فوری به صورت کتبی تأیید گردد.

۲- درخواست‌هایی که متعاقب بند (۱) این ماده صورت می‌گیرد شامل جزئیات زیر خواهند بود:

الف- نام گمرک درخواست‌کننده؛

ب- موضوع گمرکی مورد بحث، نوع همکاری درخواست‌شده و دلایل درخواست؛

پ- شرح مختصری از موضوع، عناصر قانونی و ادله آن؛

ت- اسامی و نشانی اشخاص مرتبط با درخواست، چنانچه شناخته شده باشند.

۳- تمام درخواست‌ها به زبان انگلیسی مکاتبه خواهد شد.

۴- چنانچه گمرک درخواست‌کننده تقاضای دنبال نمودن رویه یا روش خاصی را نماید، گمرک درخواست‌شونده با توجه به قوانین و مقررات داخلی خود با این درخواست موافقت می‌نماید.

۵- اطلاعاتی که در این موافقتنامه به آن اشاره شده است به مأمورانی که توسط گمرکات به طور ویژه برای این منظور تعیین شده‌اند ارائه خواهد شد. فهرست مأموران مزبور طبق ماده (۱۶) این موافقتنامه در اختیار گمرک طرف متعاقد دیگر گذاشته خواهد شد.

فصل ۷- اجرای درخواست‌ها

ماده ۱۰- شیوه‌های کسب اطلاعات

چنانچه گمرک درخواست‌شونده اطلاعات مورد درخواست را نداشته باشد تمام اقدامات قانونی را جهت کسب آن اطلاعات اتخاذ خواهد کرد.

ماده ۱۱- حضور مأموران گمرک در قلمروی طرف متعاقد دیگر

مأموران گمرک یک طرف می‌توانند بنا به دعوت رسمی در قلمرو طرف دیگر برای بررسی اسناد مربوط حاضر شوند.

فصل ۸- محرمانه بودن اطلاعات

ماده ۱۲-

۱- هرگونه اطلاعاتی که به موجب این موافقتنامه دریافت می‌شود فقط توسط گمرکات و صرفاً برای اهداف این موافقتنامه مورد استفاده قرار خواهد گرفت، جز در مواردی که گمرک ارائه‌دهنده چنین اطلاعاتی، استفاده از آن را برای اهداف دیگر یا توسط مقامات دیگر صراحتاً اجازه داده باشد.

۲- هرگونه اطلاعات دریافت‌شده به موجب این موافقتنامه محرمانه تلقی شده و حداقل با رعایت قوانین ملی طرف متعاقد دریافت‌کننده از حمایت و حفاظت مشابه اطلاعات آن طرف برخوردار خواهد بود.

۳- در مواردی که به موجب این موافقتنامه، داده‌های شخصی مبادله می‌شوند، طرفهای متعاقد از وجود استاندارد حفاظت از داده‌ها، که حداقل معادل استاندارد حاصل از اجرای اصول مندرج در پیوست این موافقتنامه است، که جزء لاینفک آن می‌باشد، اطمینان حاصل خواهند کرد.

فصل ۹- حفاظت از داده‌های شخصی

ماده ۱۳-

۱- تبادل داده‌های شخصی به موجب این موافقتنامه با توافق متقابل طرفهای متعاقد آغاز خواهد شد. براساس ماده (۱۲) این موافقتنامه چنین داده‌هایی باید از سطح حفاظتی برخوردار باشد که الزامات قوانین ملی طرف متعاقد ارائه‌کننده را برآورده نماید.

۲- در چهارچوب این ماده، طرفهای متعاقد قوانین و مقررات مربوط به حفاظت از داده‌های شخصی خود را به یکدیگر ارائه خواهند نمود.

فصل ۱۰- استثنافات

ماده ۱۴-

۱- در مواردی که کمکها به موجب این موافقتنامه، حاکمیت، امنیت، نظم عمومی و یا سایر منافع اساسی ملی طرف درخواست‌شونده را نقض کند یا به منافع تجاری یا حرفه‌ای مشروع خدشه وارد نماید، از ارائه این کمکها می‌توان خودداری نمود یا با توجه به چنان شرایطی، همان‌گونه که گمرک درخواست‌شونده ممکن است مقرر کند آنها را ارائه نمود.

۲- اگر گمرک درخواست‌کننده در صورتی که درخواست مشابهی از سوی گمرک درخواست‌شونده مطرح شود، توانایی برآوردن آن را نداشته باشد، در درخواست خود این واقعیت را مورد توجه قرار خواهد داد. برآوردن چنین درخواستی به صلاحدید گمرک درخواست‌شونده خواهد بود.

۳- چنانچه دلایلی وجود داشته باشد که ارائه کمک در تحقیق، تعقیب و اقدامات جاری خلی ایجاد خواهد کرد، می‌توان آن را به تعویق انداخت. در چنین مواردی گمرک درخواست‌شونده برای تعیین اینکه آیا می‌توان ارائه کمک را موکول به شرایطی نمود که گمرک درخواست‌شونده احتمالاً ضروری می‌داند، با گمرک درخواست‌کننده مشورت خواهد کرد.

۴- در مواردی که از ارائه کمک خودداری شود یا ارائه آن به تعویق بیفتد، دلایل خودداری یا تعویق آن ارائه خواهد شد.

۵- همکاری به موجب این موافقتنامه شامل دستگیری یا بازداشت اشخاص یا وصول یا وصول اجباری حقوق گمرکی، سایر مالیات‌ها، جریمه‌ها و غیره نخواهد شد.

فصل ۱۱- هزینه‌ها

ماده ۱۵-

۱- گمرکات با رعایت بندهای (۲) و (۳) این ماده از هرگونه دعوی برای بازپرداخت هزینه‌های متحمل‌شده در اجرای این موافقتنامه صرف‌نظر خواهند نمود.

۲- مخارج و حق الزحمه‌های پرداختی به کارشناسان و همچنین هزینه‌های مترجمان متون و مترجمان هم‌زمان که کارمند دولت نباشند، توسط گمرک درخواست‌کننده تقبل خواهد شد. هزینه‌های ناشی از حضور مأموران یک طرف در قلمرو طرف دیگر موضوع ماده (۱۱) این موافقتنامه توسط طرف درخواست‌کننده، تقبل خواهد شد.

۳- چنانچه برای اجرای درخواست، هزینه‌های زیاد یا غیرمتعارف مورد نیاز بوده یا باشد، طرفهای متعاقد به‌منظور تعیین شرایطی که به‌موجب آن درخواست باید اجراء شود و همچنین روشی که به‌موجب آن هزینه‌ها باید تقبل شود، با یکدیگر مشورت خواهند کرد.

فصل ۱۲- اجراء و اعمال موافقتنامه

ماده ۱۶- گمرکات به‌طور مشترک و مستقیم درخصوص ترتیبات تفصیلی مربوط به تسهیل در اعمال این موافقتنامه تصمیم‌گیری خواهند نمود.

فصل ۱۳- قلمرو اجرائی

ماده ۱۷- این موافقتنامه در قلمرو طرفهای متعاقد به‌گونه‌ای که در مقررات قانونی و اداری داخلی آنها تعریف شده است، قابلیت اجراء خواهد داشت.

فصل ۱۴- حل و فصل اختلافها

ماده ۱۸- گمرکات سعی خواهند کرد که اختلاف نظرها یا سایر مشکلات در زمینه تفسیر یا اجراء این موافقتنامه را از طریق توافق متقابل حل و فصل نمایند.

فصل ۱۵- مقررات نهائی

ماده ۱۹- لازم‌الاجراء شدن

این موافقتنامه در اولین روز ماه دوم پس از اینکه طرفهای متعاقد به‌صورت کتبی به یکدیگر اطلاع دادند که الزامات قانون اساسی و داخلی برای لازم‌الاجراء شدن این موافقتنامه انجام شده است، لازم‌الاجراء خواهد شد.

ماده ۲۰- مدت و فسخ

۱- این موافقتنامه برای مدت نامحدود در نظر گرفته شده است ولی هریک از طرفهای متعاقد می‌تواند در هر زمان با اعلام از طریق مجاری دیپلماتیک آن را فسخ کند.

۲- فسخ موافقتنامه سه ماه از تاریخ اعلام فسخ به طرف متعاقد دیگر نافذ خواهد شد، با این وجود اقدامات جاری در زمان فسخ طبق مفاد این موافقتنامه تکمیل خواهد شد.

ماده ۲۱- بازنگری

طرفهای متعاقد به منظور بازنگری این موافقتنامه، بنا به درخواست یا در پایان پنج سال از تاریخ لازم الاجراء شدن آن با یکدیگر ملاقات خواهند کرد، مگر آنکه عدم نیاز به بازنگری را به صورت کتبی به اطلاع یکدیگر برسانند. به منظور گواهی مراتب بالا، امضاء کنندگان زیر که به طور مقتضی مجاز شده‌اند، این موافقتنامه را امضاء کرده‌اند.

این موافقتنامه در تهران در روز چهارشنبه مورخ ۱۲ مهرماه ۱۳۹۳ هجری شمسی برابر با ۱۴ اکتبر ۲۰۱۴ میلادی در دو نسخه به زبانهای فارسی، ویتنامی و انگلیسی که هر دو دارای اعتبار یکسان هستند، تنظیم گردید. در صورت بروز هرگونه اختلاف در تفسیر، متن انگلیسی ملاک خواهد بود.

از طرف	از طرف
اداره کل گمرک ویتنام	گمرک جمهوری اسلامی ایران

پیوست

اصول اساسی حفاظت از ضمیمه داده‌های شخصی

۱- داده‌های شخصی که به موجب این موافقتنامه مبادله می‌شوند فقط به منظور اهداف تعیین شده و براساس شرایطی که گمرک ارائه‌کننده این داده‌ها مقرر نموده است می‌توانند مورد استفاده قرار گیرند.

۲- بنا به درخواست، گمرکی که داده‌های شخصی را دریافت می‌نماید گمرک ارائه‌کننده داده را از چگونگی بهره‌برداری از این داده‌ها و نتایج حاصله مطلع خواهد نمود.

۳- داده‌های شخصی فقط به گمرک طرف متعاقد دیگر منعکس خواهد شد. انتقال داده‌های شخصی به دیگر مقامات فقط با اجازه قبلی گمرک ارائه‌کننده داده‌های مربوط مجاز می‌باشد.

۴- گمرکی که داده‌های شخصی را انتقال می‌دهد از صحیح بودن، به روز بودن و زائد نبودن آن، با توجه به منظوری که بر آن اساس تهیه شده است، اطمینان حاصل خواهد نمود. هرگونه ممنوعیت طبق مقررات قانونی یا اداری ملی هریک از طرفهای متعاقد مدنظر قرار خواهد گرفت. چنانچه پس از انتقال داده‌های شخصی مشخص شود که این داده‌ها اشتباه بوده یا نباید تبادل می‌شده است، این موضوع فوری اطلاع داده خواهد شد. گمرک دریافت‌کننده داده‌ها، این‌چنین داده‌هایی را اصلاح یا حذف خواهد نمود.

۵- هر شخص باید بنا به درخواست، از داده‌های شخصی ذخیره‌شده مربوط به او و استفاده موردنظر از آنها مطلع شود. این الزام به ارائه اطلاعات به شخص در مواقعی که منافع عمومی در مورد عدم ارائه اطلاعات بر منافع آن شخص در أخذ اطلاعات ارجحیت داشته باشد اعمال نخواهد شد. علاوه بر آن، حق کسب اطلاعات، مشروط به رعایت مقررات اداری و قانونی قابل اعمال در قلمروی ملی طرف متعاهدی می‌باشد که درخواست اطلاعات نموده است. گمرک ارائه‌کننده داده‌های شخصی باید قبل از اتخاذ تصمیم درخصوص درخواست اطلاعات از جانب شخص مربوط مورد مشورت قرار گیرد. چنانچه درخواست اطلاعات رد شود، شخص مذکور باید روشی برای جبران داشته باشد.

۶- چنانچه تحقیقات مبتنی بر داده‌های مبادله‌شده شخصی به‌موجب این موافقتنامه منجر به ورود خسارت به شخص حقیقی گردد، گمرکی که از این داده‌های شخصی استفاده نموده است طبق مقررات اداری و قانونی قابل اعمال در قلمروی ملی آن طرف متعاقد، مسؤول این خسارت می‌باشد. آن گمرک نمی‌تواند با اعلام اینکه خسارت وارده توسط گمرک ارائه‌کننده داده‌های شخصی صورت گرفته است، از خود رفع مسؤلیت نماید.

۷- داده‌های شخصی مبادله‌شده طبق این موافقتنامه نباید برای مدتی بیش از مدت تعیین‌شده برای اهدافی که به لحاظ آن مبادله شده است نگهداری شود.

۸- گمرکات باید انتقال یا دریافت داده شخصی مبادله‌شده به‌موجب این موافقتنامه را ثبت نمایند.

۹- گمرکات و سایر مقامات باید در موارد مقتضی اقدامات امنیتی ضروری را جهت حفاظت داده‌های شخصی مبادله‌شده به‌موجب این موافقتنامه از دسترسی، تغییرات یا انتشار غیرمجاز به‌عمل آورند.

لایحه فوق مشتمل بر ماده‌واحد و یک تبصره منضم به متن موافقتنامه، شامل مقدمه و بیست و یک ماده و یک پیوست در جلسه علنی روز دوشنبه مورخ بیستم خردادماه یکهزار و سیصد و نود و هشت مجلس شورای اسلامی به‌تصویب رسید. /ح

علی لاریجانی